

Arrest

nr. 350 318 van 14 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. HASOYAN
Sint-Corneliusstraat 28
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 2 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 5 maart 2026 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 31 mei 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 november 2025 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Armeens machtig is.

Op 28 januari 2026 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Erevan. Op 17/11/2021 reisde u naar Duitsland waar u zich op 12/12/2021 verloofde met A.P. wiens vader T.P. een crimineel leven leidt. Op 31/01/2022 waren jullie uitgenodigd op een feest bij G., een vriend van de vader van A.P. U betrapte toen A.P. met H., een neef van G., op het toilet. U sloeg H. die u terug sloeg. K., de broer van A.P., kwam tussen en sloeg u ook. De anderen kwamen af op het lawaai en brachten u naar de living. T.P. vroeg u wat u deed en voor u een antwoord kon geven gaf hij u een slag. Hierop werd u door de andere aanwezigen geslagen. Dit duurde enkele minuten waarna u kon vluchten. U nam contact op met uw tante en haar man die in België verblijven. Dezelfde dag nog reisde u naar België. Uw familie in Armenië kende hierdoor ook problemen. Zo hebben neven van T. uw jongste broer geduwd en bedreigd. Uw oudste broer kreeg een slag in het gezicht van een neef van T. en zei dat indien u zou terugkeren naar Armenië zou worden vermoord.

U haalt verder aan dat er in Armenië momenteel een religieuze vervolging is. Uw vader is hoofdpriester van de hoofdkerk Sint-Sarkis in Erevan. Ook u wil priester worden en vreest hierdoor vervolgd te zullen worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u de volgende documenten voor: uw internationaal paspoort, geboorteakte, diploma, een voucher m.b.t. uw reis naar Europa, bewijzen van uw religieuze studies en werk voor de Armeense Apostolische kerk, en een naar Duits vertaalde geboorteakte, diploma's en de eerste pagina van uw militair boekje en de rekening voor deze vertalingen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 8) dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest dat u persoonlijke problemen zal kennen met leden van de familie P. en religieuze vervolging zal kennen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4-5) dat toen u uw verloofde A.P. had betrukt met een andere man - de neef van een vriend van de vader van uw verloofde - haar familie zich tegen u en uw familie in Armenië keerde. Wat betreft deze problemen met leden van de familie P. dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, namelijk uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep. Dit betreft een persoonlijke en inter-familiale kwestie hetgeen aldus niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin kan u aannemelijk maken dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch om andere redenen, niet op de bescherming van de Armeense autoriteiten zou kunnen rekenen omwille van dit persoonlijk conflict.

U stelt (CGVS p. 4-5, 10) dat leden van de familie P. behoren tot de criminele wereld maar u toont hiermee niet aan dat u geen beroep op de bevoegde rechtshandavingsorganen in Armenië zou kunnen doen. Toen uw broers in Armenië door leden van de familie P. werden lastig gevallen, dienden ze geen klacht in omdat volgens uw verklaringen (CGVS p. 9-10) "als een man in Armenië zo iets doet hij niet wordt gerespecteerd, dat dit de mentaliteit daar is", hetgeen echter bezwaarlijk kan worden beschouwd als gegronde redenen om de bescherming van de bevoegde autoriteiten niet in te roepen. Gevraagd waarom indien u bij terugkeer naar Armenië problemen zou kennen met criminele familieleden van T., u er geen klacht zou kunnen indienen om hulp of bescherming te krijgen, verklaart u (CGVS p. 10) dat u dit wel zou kunnen doen maar stelt u zich de vraag wat als u al gedood was door hen. Het loutere feit dat u geen klacht zou durven indienen omdat u bang bent voor hen en vreest dat ze u dan iets ergs zouden aandoen, betekent echter niet dat de Armeense autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen deze familieleden van T. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS p. 6 & 7-8) dat de Armeense autoriteiten weldegelijk optraden/optreden tegen T. en zijn handlangers. T. werd immers in het verleden reeds verschillende keren veroordeeld voor o.a. moord en diefstal. U stelt dat toen T. vast zat voor moord hij terug op vrije voeten kwam en dat de wet zo functioneert bij jullie, hetgeen echter een blote bewering is. Zelfs indien hieraan enige geloofwaardigheid kan worden gehecht moet worden opgemerkt dat blijkens uw verklaringen dit zich zou voorgedaan hebben in 2014, waarmee u ook niet aantoont dat dergelijke voorvallen nog actueel plaatsvinden.

G., een topgangster die verbonden is met T., werd enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud gearresteerd. Hij werd eerder geregeld gearresteerd maar slaagde er altijd in vrij te komen maar nu zit hij vast. G., de neef van T. die uw oudste broer met de dood bedreigde, is nu voorvluchtig als ook K., de neef van T. die uw familie thuis bedreigde (zie ook DVZ Vragenlijst pt. 3.5). Hieromtrent moet worden opgemerkt

dat de beschermingsinitiatieven die de autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, hetgeen in casu blijkt uit de politionele en gerechtelijke stappen genomen door de Armeense instanties. Ze hoeft én kan echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden. Er kan aldus enkel sprake zijn van een vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet veroorzaakt door een niet-overheidsactor, in casu T. en andere bendeleden, wanneer men aantoont dat er geen bescherming tegen deze personen kan geboden worden of er geen bereidheid hiertoe is, hetgeen absoluut niet blijkt uit uw relaas.

Voorts blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 9) dat toen u in Duitsland problemen kende met T. en zijn familie, u er geen beroep heeft gedaan op de bevoegde autoriteiten. Uw bewering dat u dit niet kon doen omdat u toen bij A.P. woonde, is niet aannemelijk omdat uw relatie met haar gedaan was. Verder gevraagd waarom u in Duitsland geen bescherming zou krijgen tegen deze criminele familie die er nota bene illegaal verbleef, stelt u dat u daar zelfs niet aan gedacht heeft en u er geen adres had, hetgeen niet weet te overtuigen. De vaststelling dat u, die legaal verbleef in Duitsland (CGVS p. 4), nagelaten heeft de Duitse autoriteiten op de hoogte te brengen van de problemen die u er kende, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw beweringen. Dit vindt verder bevestiging in de vaststelling dat u na uw komst naar België op 31/01/2022 nog tot 31/05/2022 wachtte vooraleer u uw verzoek om internationale bescherming indiende. U stelt (CGVS p. 7) dat u niet wist wat te doen, dat anderen u Poolse documenten wilden bezorgen of aanraadden een schijnhuwelijk aan te gaan. Deze door u opgegeven redenen voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag, kunnen niet worden aanvaard. Van iemand die stelt dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij nood heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich zo snel mogelijk te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden. Bovendien verbleef u hier bij familieleden die erkende vluchtelingen zijn (CGVS p. 9), hetgeen het des te merkwaardiger maakt dat u stelt dat u niet wist dat u hulp kon vragen. Indien u daadwerkelijk bij een eventuele terugkeer naar Armenië een ernstige vrees zou hebben, kan verwacht worden dat u met bekwame spoed een asielaanvraag indient en klaarheid brengt over uw vluchtmotieven. De vaststelling dat u pas na 4 maanden na uw aankomst in België asiel heeft aangevraagd, duidt erop dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte waardoor de geloofwaardigheid van uw beweringen hieromtrent ook wordt ondermijnd.

Wat uw vrees betreft (CGVS p. 8 & 10) bij terugkeer naar Armenië vervolgd te zullen worden omwille van religieuze redenen, weten uw beweringen niet te overtuigen.

Uw vader is hoofdpriester van de Armeens Apostolische hoofdkerk Sint-Sarkis in Erevan en u zelf wil ook priester worden (CGVS p. 3-4). U steunt het regime van eerste minister Pashinyan maar niet wat ze nu tegen de kerk doen. De huidige regering arresteert religieuzen en alle religieuze mensen hebben problemen, zo ook uw vader. Gevraagd naar de problemen van uw vader stelt u dat iedereen in een onderdrukte mentale toestand verkeerd en er ook financiële vervolging is, hetgeen bijzonder vaag is. Nogmaals gevraagd om de problemen van uw vader te concretiseren stelt u dat hij nu heel beperkt leeft en dat er arrestaties van religieuzen gebeuren. Gevraagd of uw vader werd gearresteerd, antwoordt u ontkennend. Als concreet voorbeeld van religieuze vervolging stelt u dat uw vader door de kerk verplicht werd om politici een verbod van toegang tot de kerk te geven. Gevraagd welke problemen u bij terugkeer zou kennen omwille van uw religieuze overtuiging, stelt u dat er geen religieuze geloofsvrijheid en uiting meer is in Armenië. Gevraagd om dit te concretiseren bleef u deze algemeenheden herhalen. Uiteindelijk stelt u dat men geen mening kan geven over het huidige regime, en verwijst u hierbij naar priester Aram die door de Armeense kerk werd afgezet. Het is opvallend dat de twee meest concrete voorbeelden van onderdrukking die u aanhaalt niet uitgaan van de regering maar van de kerk zelf. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat priester Aram uit zijn kerkelijk ambt werd gezet door Karekin II, het hoofd van de Armeens apostolische kerk, nadat hij deze laatste in de media ervan beschuldigd had dat hij leden van de kerk gedwongen had om deel te nemen aan anti-regeringsdemonstraties tegen Pashinyan in 2021. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt ook dat er een conflict is tussen Karekin II en het regime van Pashinyan waarna enkele priesters en aartsbisschoppen werden gearresteerd wegens het plannen of aanzetten tot een coup.

Nergens uit deze informatie blijkt dat er zoals u beweert sprake is van een algemene vervolging van religieuzen door de overheid in Armenië. U brengt ook zelf geen objectieve bewijsstukken aan waaruit dit zou blijken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende

regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980.

Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS [via de link https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno](https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno)) heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten.

Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd.

Het is met name belangrijk om op te merken dat de geopolitieke situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan momenteel stabiel is en het risico op een onmiddellijk gewapend conflict laag. Op 8 augustus 2025 ondertekenden de Armeense en Azerbeidzjaanse leiders, in aanwezigheid van de Amerikaanse president Donald Trump, een gezamenlijke verklaring waarin de territoriale integriteit van beide staten en het ontoelaatbare gebruik van geweld voor grondgebiedsverwerving werden bevestigd. Tevens werd een akkoord bereikt over het installeren van een corridor die Azerbeidzjan via Zuid-Armenië verbindt met de exclave Nachitsjevan, met respect voor de Armeense soevereiniteit. (zie info blauwe map).

Sindsdien zijn de schendingen van de wapenstilstand uiterst beperkt gebleven. Het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) – een onafhankelijke organisatie die gespecialiseerd is in het verzamelen en analyseren van gegevens met betrekking tot gewelddadige conflicten en politieke bewegingen – registreerde slechts één incident, dat plaatsvond op 4 augustus 2025 in de regio Syunik (zie info blauwe map).

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Erevan komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

De International Crisis Group benadrukt dat de versnelde diplomatie in de zomer van 2025 heeft bijgedragen aan het verminderen van het risico op hernieuwde vijandelijkheden en aan het verlichten van de grensspanningen (zie info blauwe map).

In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).

De door u voorgelegde documenten (uw internationaal paspoort, geboorteakte, diploma, een voucher m.b.t. uw reis naar Europa, bewijzen van uw religieuze studies en werk voor de Armeense Apostolische kerk, en een naar Duits vertaalde geboorteakte, diploma's en de eerste pagina van uw militair boekje en de rekening voor deze vertalingen) bevatten gegevens die niet worden betwist maar kunnen de hierboven gemaakte vaststellingen niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de motiveringsplicht *juncto* artikel 1 A(2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *juncto* artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3. Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026. De materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend of om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen zijn dezelfde gebleven.

4. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347

4.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Armenië persoonlijke problemen te zullen hebben met de familie P. Daarnaast vreest hij vervolging omwille van religieuze redenen. Voor een samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende motieven:

(i) Wat betreft verzoekers problemen met de familie P. houden deze geen verband met één van de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag vermits het een persoonlijke en inter-familiale kwestie betreft, hetgeen niet ressorteert onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag; Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat hij omwille van één van de redenen zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag, noch om andere redenen, niet op de bescherming van de Armeense autoriteiten zou kunnen rekenen; Er kan enkel sprake zijn van een vervolgingsvrees veroorzaakt door een niet-overheidsactor, *in casu* T. en andere bendeleden, wanneer verzoeker aantoont dat er geen bescherming tegen deze personen kan geboden worden of er geen bereidheid hiertoe is, hetgeen absoluut niet blijkt uit zijn relaas; Ook toen verzoeker in Duitsland problemen met T. en zijn familie kende, heeft hij geen beroep gedaan op de bescherming van de bevoegde autoriteiten en geeft hij hiervoor geen aannemelijke uitleg, wat de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees ondermijnt; Tot slot, het feit dat hij pas vier maanden na zijn aankomst in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, wijst er op dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte waardoor de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees verder wordt ondermijnd;

(ii) Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging omwille van religieuze redenen legt verzoeker bijzonder vage en algemene verklaringen af waardoor de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees ernstig wordt ondermijnd; Bovendien blijkt nergens uit de beschikbare landeninformatie dat er – zoals verzoeker beweert – sprake is van een algemene vervolging van religieuzen door de overheid in Armenië; Verzoeker brengt zelf ook geen objectieve bewijsstukken aan waaruit dit zou blijken.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent alsook draagkrachtig.

4.3. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

4.4. Wat betreft verzoekers problemen met de familie P. treedt de Raad de commissaris-generaal integraal bij waar deze terecht het volgende vaststelt:

“Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4-5) dat toen u uw verloofde A.P. had betrupt met een andere man - de neef van een vriend van de vader van uw verloofde - haar familie zich tegen u en uw familie in Armenië keerde. Wat betreft deze problemen met leden van de familie P. dient te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, namelijk uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep. Dit betreft een persoonlijke en inter-familiale kwestie hetgeen aldus niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin kan u aannemelijk maken dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch om andere redenen, niet op de bescherming van de Armeense autoriteiten zou kunnen rekenen omwille van dit persoonlijk conflict.

U stelt (CGVS p. 4-5, 10) dat leden van de familie P. behoren tot de criminele wereld maar u toont hiermee niet aan dat u geen beroep op de bevoegde rechtshandhavingsorganen in Armenië zou kunnen doen. Toen uw broers in Armenië door leden van de familie P. werden lastig gevallen, dienden ze geen klacht in omdat volgens uw verklaringen (CGVS p. 9-10) “als een man in Armenië zoiets doet hij niet wordt gerespecteerd, dat dit de mentaliteit daar is”, hetgeen echter bezwaarlijk kan worden beschouwd als gegronde redenen om

de bescherming van de bevoegde autoriteiten niet in te roepen. Gevraagd waarom indien u bij terugkeer naar Armenië problemen zou kennen met criminele familieleden van T., u er geen klacht zou kunnen indienen om hulp of bescherming te krijgen, verklaart u (CGVS p. 10) dat u dit wel zou kunnen doen maar stelt u zich de vraag wat als u al gedood was door hen. Het loutere feit dat u geen klacht zou durven indienen omdat u bang bent voor hen en vreest dat ze u dan iets ergs zouden aandoen, betekent echter niet dat de Armeense autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te bieden tegen deze familieleden van T. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS p. 6 & 7-8) dat de Armeense autoriteiten weldegelijk optraden/optreden tegen T. en zijn handlangers. T. werd immers in het verleden reeds verschillende keren veroordeeld voor o.a. moord en diefstal. U stelt dat toen T. vast zat voor moord hij terug op vrije voeten kwam en dat de wet zo functioneert bij jullie, hetgeen echter een blote bewering is. Zelfs indien hieraan enige geloofwaardigheid kan worden gehecht moet worden opgemerkt dat blijkens uw verklaringen dit zich zou voorgedaan hebben in 2014, waarmee u ook niet aantoont dat dergelijke voorvallen nog actueel plaatsvinden. G., een topgangster die verbonden is met T., werd enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud gearresteerd. Hij werd eerder geregeld gearresteerd maar slaagde er altijd in vrij te komen maar nu zit hij vast. G., de neef van T. die uw oudste broer met de dood bedreigde, is nu voorvluchtig als ook K., de neef van T. die uw familie thuis bedreigde (zie ook DVZ Vragenlijst pt. 3.5). Hieromtrent moet worden opgemerkt dat de beschermingsinitiatieven die de autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, hetgeen in casu blijkt uit de politionele en gerechtelijke stappen genomen door de Armeense instanties. Ze hoeft én kan echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden. Er kan aldus enkel sprake zijn van een vervolgingsvrees in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet veroorzaakt door een niet-overheidsactor, in casu T. en andere bendeleden, wanneer men aantoont dat er geen bescherming tegen deze personen kan geboden worden of er geen bereidheid hiertoe is, hetgeen absoluut niet blijkt uit uw relaas.

Voorts blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 9) dat toen u in Duitsland problemen kende met T. en zijn familie, u er geen beroep heeft gedaan op de bevoegde autoriteiten. Uw bewering dat u dit niet kon doen omdat u toen bij A.P. woonde, is niet aannemelijk omdat uw relatie met haar gedaan was. Verder gevraagd waarom u in Duitsland geen bescherming zou krijgen tegen deze criminele familie die er nota bene illegaal verbleef, stelt u dat u daar zelfs niet aan gedacht heeft en u er geen adres had, hetgeen niet weet te overtuigen. De vaststelling dat u, die legaal verbleef in Duitsland (CGVS p. 4), nagelaten heeft de Duitse autoriteiten op de hoogte te brengen van de problemen die u er kende, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw beweringen. Dit vindt verder bevestiging in de vaststelling dat u na uw komst naar België op 31/01/2022 nog tot 31/05/2022 wachtte vooraleer u uw verzoek om internationale bescherming indiende. U stelt (CGVS p. 7) dat u niet wist wat te doen, dat anderen u Poolse documenten wilden bezorgen of aanraadden een schijnhuwelijk aan te gaan. Deze door u opgegeven redenen voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag, kunnen niet worden aanvaard. Van iemand die stelt dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij nood heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich zo snel mogelijk te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden. Bovendien verbleef u hier bij familieleden die erkende vluchtelingen zijn (CGVS p. 9), hetgeen het des te merkwaardiger maakt dat u stelt dat u niet wist dat u hulp kon vragen. Indien u daadwerkelijk bij een eventuele terugkeer naar Armenië een ernstige vrees zou hebben, kan verwacht worden dat u met bekwame spoed een asielaanvraag indient en klaarheid brengt over uw vluchtmotieven. De vaststelling dat u pas na 4 maanden na uw aankomst in België asiel heeft aangevraagd, duidt erop dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte waardoor de geloofwaardigheid van uw beweringen hieromtrent ook wordt ondermijnd."

De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het louter volharden in zijn relaas en vervolgingsvrees, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht noch een beweerde vrees voor vervolging aannemelijk maakt.

Waar verzoeker opwerpt dat het conflict niet zuiver privé is, maar voortvloeit uit sociale en culturele factoren die verband houden met eer, reputatie en familiale machtsverhoudingen binnen een specifieke maatschappelijke context en betoogt dat hij behoort tot de sociale groep van *“personen die een relatie aangaan tegen de wil van een invloedrijke familie of die sociale normen schenden”* dient te worden opgemerkt dat hij hiermee voorbij gaat aan het begrip ‘sociale groep’ zoals verduidelijkt in oud artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet en artikel 10, lid 1, d) van de Verordening (EU) 2024/1347. Zo wordt een groep geacht een specifieke sociale groep te vormen *“waarvan de leden een aangeboren kenmerk delen of worden geacht te delen, of een gemeenschappelijke achtergrond die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en die in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd”*. De groep van *“personen die een relatie aangaan tegen de wil van een invloedrijke familie of die sociale normen schenden”* beantwoordt niet aan deze definitie.

Waar verzoeker betoogt dat de analyse inzake de Armeense staatsbescherming ondeugdelijk is gemotiveerd omdat er geen rekening is gehouden met zijn reële vrees voor represailles, dat het feit dat bepaalde criminele personen worden gearresteerd of vervolgd niet uitsluit dat zij en hun netwerk nog steeds een reëel risico vormen, dat de aanwezigheid van herhaald geweld, bedreigingen en criminele structuren juist aantoont dat de staat geen duurzame bescherming kan garanderen, dat de culturele en sociale barrières als reden om geen klacht in te dienen juist relevante elementen zijn bij de beoordeling van de toegankelijkheid van bescherming en dat niet kan worden gesteld dat bescherming effectief beschikbaar is wanneer het indienen van een klacht in de praktijk tot sociale uitsluiting, escalatie van geweld of verhoogd risico leidt, stelt de Raad vast dat verzoeker in wezen niet verder komt dan het louter formuleren van kritiek en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissariaat-generaal, waarmee hij echter voormelde pertinente bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. Verzoeker maakt het geenszins aannemelijk dat de Armeense autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om hem bescherming te bieden tegen de familie P.

Ook inzake het feit dat hij geen bescherming bij de Duitse autoriteiten heeft gezocht, stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter formuleren van kritiek en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter voormelde pertinente bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoeker - inzake de laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming in België - betoogt dat er rekening dient te worden gehouden met de concrete psychologische en feitelijke omstandigheden waarin hij zich bevond en met de context van afhankelijkheid, onzekerheid en beïnvloeding door derden waardoor hij foutief werd geadviseerd en alternatieve oplossingen voorgesteld kreeg, kan de Raad verzoeker geenszins volgen. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid voor zijn gedrag draagt. Van een verzoeker om internationale bescherming die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij onmiddellijk of zo snel mogelijk na aankomst in België ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande zijn beschermingsmogelijkheden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Dat verzoeker naliet dit te doen, dat hij echter eerst alternatieve verblijfsmogelijkheden onderzocht en pas vier maanden na zijn aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende terwijl hij verbleef bij familieleden die zelf erkend vluchteling zijn waardoor hij wel degelijk op de hoogte was van deze beschermingsmogelijkheid, ondermijnt op ernstige wijze de ernst en de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees voor vervolging.

Bij gebrek aan dienstig verweer blijven de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing inzake verzoekers vervolgingsvrees omwille van persoonlijke problemen met de familie P. onverminderd overeind.

4.5. Wat betreft verzoekers vrees voor vervolging omwille van religieuze redenen treedt de Raad de commissaris-generaal integraal bij waar deze terecht het volgende vaststelt:

“Uw vader is hoofdpriester van de Armeens Apostolische kerk Sint-Sarkis in Erevan en u zelf wil ook priester worden (CGVS p. 3-4). U steunt het regime van eerste minister Pashinyan maar niet wat ze nu tegen de kerk doen. De huidige regering arresteert religieuzen en alle religieuze mensen hebben problemen, zo ook uw vader. Gevraagd naar de problemen van uw vader stelt u dat iedereen in een onderdrukte mentale toestand verkeerd en er ook financiële vervolging is, hetgeen bijzonder vaag is. Nogmaals gevraagd om de

problemen van uw vader te concretiseren stelt u dat hij nu heel beperkt leeft en dat er arrestaties van religieuzen gebeuren. Gevraagd of uw vader werd gearresteerd, antwoordt u ontkennend. Als concreet voorbeeld van religieuze vervolging stelt u dat uw vader door de kerk verplicht werd om politici een verbod van toegang tot de kerk te geven. Gevraagd welke problemen u bij terugkeer zou kennen omwille van uw religieuze overtuiging, stelt u dat er geen religieuze geloofsvrijheid en uiting meer is in Armenië. Gevraagd om dit te concretiseren bleef u deze algemeenheden herhalen. Uiteindelijk stelt u dat men geen mening kan geven over het huidige regime, en verwijst u hierbij naar priester Aram die door de Armeense kerk werd afgezet. Het is opvallend dat de twee meest concrete voorbeelden van onderdrukking die u aanhaalt niet uitgaan van de regering maar van de kerk zelf. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt dat priester Aram uit zijn kerkelijk ambt werd gezet door Karekin II, het hoofd van de Armeense apostolische kerk, nadat hij deze laatste in de media ervan beschuldigd had dat hij leden van de kerk gedwongen had om deel te nemen aan anti-regeringsdemonstraties tegen Pashinyan in 2021. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt ook dat er een conflict is tussen Karekin II en het regime van Pashinyan waarna enkele priesters en aartsbisschoppen werden gearresteerd wegens het plannen of aanzetten tot een coup. Nergens uit deze informatie blijkt dat er zoals u beweert sprake is van een algemene vervolging van religieuzen door de overheid in Armenië. U brengt ook zelf geen objectieve bewijsstukken aan waaruit dit zou blijken.”

De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van eerder afgelegde, algemene verklaringen maar laat na de concrete problemen van zijn vader en zijn persoonlijke vrees voor vervolging te concretiseren. Hij reikt ook geen landeninformatie aan die afbreuk zou kunnen doen aan of een ander licht zou kunnen werpen op de landeninformatie zoals vermeld in de voormelde motivering van de bestreden beslissing en waaruit blijkt dat er geen sprake is van een algemene vervolging van religieuzen door de Armeense overheid.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift meent dat de commissaris-generaal zich op minder belangrijke tegenstrijdigheden, onbelangrijke vaagheden en onjuiste verklaringen pinte die niet van wezenlijk belang zijn en niet als beslissende factoren zouden mogen gehanteerd worden en dat er *in casu* geen sprake is van fundamentele tegenstrijdigheden, benadrukt de Raad dat verzoeker in de bestreden beslissing geenszins verweten wordt fundamenteel tegenstrijdig te zijn geweest. In weerwil tot wat verzoeker in het verzoekschrift voorhoudt, werden zijn verklaringen wel degelijk afdoende afgetoetst aan algemene informatie en wordt – terecht – besloten dat de door hem aangehaalde vrees niet gegrond is.

Bij gebrek aan dienstig verweer blijven de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing inzake verzoekers vervolgingsvrees omwille van religieuze redenen onverminderd overeind.

4.6. Waar verzoeker in het verzoekschrift een vrees voor vervolging wegens desertie en een vrees voor vervolging op basis van politieke overtuiging opwerpt, merkt de Raad op dat verzoeker geheel nalaat deze zogenaamde nieuwe vervolgingsgronden nader te duiden.

4.7. Verder sluit de Raad zich aan bij de vaststelling dat de door verzoeker neergelegde documenten (zoals zijn internationaal paspoort, geboorteakte, diploma, een voucher m.b.t. zijn reis naar Europa, bewijzen van zijn religieuze studies en werk voor de Armeense Apostolische kerk, een naar Duits vertaalde geboorteakte, diploma's en de eerste pagina van zijn militair boekje en de rekening voor deze vertalingen) gegevens bevatten die niet worden betwist maar de bovenstaande appreciatie niet in een ander daglicht kunnen plaatsen.

4.8. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

4.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet en artikel 15, a) van de Verordening (EU) 2024/1347, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of

executie in zijn hoofdte kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Armenië.

5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet en artikel 15, b) van de Verordening (EU) 2024/1347, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij voorafgaand aan zijn vertrek in Armenië zou hebben gekend.

5.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus op die grond kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het land of de regio van herkomst. In de bestreden beslissing wordt inzake de veiligheidssituatie in Armenië op goede gronden het volgende overwogen:

“Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-van-nagorno>) heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten. Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd. Het is met name belangrijk om op te merken dat de geopolitieke situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan momenteel stabiel is en het risico op een onmiddellijk gewapend conflict laag. Op 8 augustus 2025 ondertekenden de Armeense en Azerbeidzjaanse leiders, in aanwezigheid van de Amerikaanse president Donald Trump, een gezamenlijke verklaring waarin de territoriale integriteit van beide staten en het ontoelaatbare gebruik van geweld voor grondgebiedsverwerving werden bevestigd. Tevens werd een akkoord bereikt over het installeren van een corridor die Azerbeidzjan via Zuid-Armenië verbindt met de exclave Nachitsjevan, met respect voor de Armeense soevereiniteit. (zie info blauwe map). Sindsdien zijn de schendingen van de wapenstilstand uiterst beperkt gebleven. Het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) – een onafhankelijke organisatie die gespecialiseerd is in het verzamelen en analyseren van gegevens met betrekking tot gewelddadige conflicten en politieke bewegingen – registreerde slechts één incident, dat plaatsvond op 4 augustus 2025 in de regio Syunik (zie info blauwe map).

Wat u betreft, moet worden opgemerkt dat u uit Erevan komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen.

De International Crisis Group benadrukt dat de versnelde diplomatie in de zomer van 2025 heeft bijgedragen aan het verminderen van het risico op hernieuwde vijandelijkheden en aan het verlichten van de grensspanningen (zie info blauwe map).

In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties.

Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2 c) van de wet van 15 december 1980, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 48/4, §2 c).”

Rekening houdend met de beschikbare informatie treedt de Raad deze beoordeling van de veiligheidssituatie in Armenië bij.

Onder verwijzing naar landeninformatie stelt verzoeker dat er momenteel nog zware vijandelijkheden plaatsvinden tussen Armenië en Azerbeidzjan, dat deze vijandelijkheden verdergaan na de etnische zuivering en exodus van christelijke Armeniërs in Nagorno-Karabach, dat de Azerbeidzjaanse president Ilham Aliyev elke dag dreigt met een gewapend conflict tegen Armenië en dat de spanningen tussen beide landen opnieuw hoog oplopen, ondanks het feit dat de omstreden enclave Nagorno-Karabach volledig is geannexeerd door Azerbeidzjan. Hij voegt hieraan toe dat Armenië na het conflict de 120.000 Armeniërs die in Nagorno-Karabach woonden ontving, dat christelijke Armeniërs etnische zuiveringen vrezen door de islamitische Azeri's en dat deze trend zich in heel Armenië zal voortzetten. Verder gaat verzoeker nog in op de situatie van het gevangeniswezen in Armenië dat gekenmerkt wordt door overbevolking, inadequate sanitaire en medische voorzieningen en corruptie.

De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat er, ondanks het staakt-het-vuren, nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden maar dat dit geweld sporadisch en weinig intensief is en beperkt blijft tot het grensgebied van beide landen. Verder stelt de Raad vast dat er in het verzoekschrift enkel gespeculeerd wordt over een mogelijke escalatie. Tot slot stipt de Raad aan dat de commissaris-generaal terecht heeft gemotiveerd dat verzoeker uit Erevan komt, *“een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen”*. Waar verzoeker oppert dat christelijke Armeniërs etnische zuivering vrezen door islamitische Azeri op het volledige Armeense grondgebied, merkt de Raad op dat dit een louter blote bewering betreft die hij op geen enkele wijze hard maakt. Waar verzoeker verwijst naar algemene informatie over de situatie van het gevangeniswezen in Armenië, laat hij geheel na te verduidelijken welke relevantie dit heeft voor zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker maakt dan ook niet concreet aannemelijk in welke zin hij heden een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen in verband met de huidige veiligheidssituatie in Armenië.

Het betoog van verzoeker in het verzoekschrift toont niet aan dat de inlichtingen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of stelt de gemaakte appreciatie niet in een ander daglicht.

5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Armenië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

6. Beoordeling van de overige opgeworpen schendingen

6.1. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en bijgevolg ook die van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

6.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker uitvoerig werd gehoord bij het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Armeens machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan en dat er een onzorgvuldig onderzoek heeft plaatsgevonden, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

6.4. De Raad wijst er verder op dat het evenredigheidsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt het CGVS en de Raad *in casu* enkel toe na te gaan of verzoeker voldoet aan de voorwaarden van internationale bescherming, teneinde hem al dan niet de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van de samenleving in het onthaalland, valt niet onder voormelde bevoegdheid.

6.5. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

7. Conclusie

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoeker ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

D. D'HONDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

D. D'HONDT

V. HOEFNAGELS